

Беше интересен човек. *Затова го* с проф. Петко Стайнов - юриста. Излизаше след вечеря сам. Ходеше по механиките и завършваше познанства. По-намираше някой да разбира по малко френски, аз да се разберат. Ту той черпеше, ту него го черпеха. Той беше типичен французин. Беше голям Голлист. Казваше че цялото му семейство е от съпротивителното движение и всички величат Де Гол. *Видяна е неговата вода Николови по-малки работи.* Еднаж пък през Копривщица мине един швейцарец. Аз минавах по това време по улицата. Те спират колата и ме питат как могат да видят някой от старинните къщи. Аз им предложих да ги заведа. Намерих дежурния, но той ми каза, че тъй каго е обед, няма кой да ги разведе по обектите. Тогава аз ги разведох, обясних им някои работи и накрая ги заведох да видят и нашата къща, която е още от турско време. Дойдоха, но не седнаха. Посрещнахме ги на крак. След това те се муштруваха много ангажирани към мене. Казаха, че ще дойдат пак. След 3-4 години пак минаха и ни намериха в София. И сега постоянно ни поздравяват по различни поводи. В Копривщица те направиха снимки и после ни изпратиха поздравителни картички с цветни фотографии от Копривщица. Това беше през 1968 г. Единият от тях беше директор на радиото в Швейцария с жена си. Живеели в Лозана, в един вилен квартал. Втория път те идваха тук у нас. Поканих ме ги на чай. Вечерта ни поканиха на вечеря в "Велкан". Аз им се извиних и им казах, че отдавна вече не ходя вечер по такива места. Тогава настояха да отиде с тях жена ми и тя ги придружи. Те бяха останали извънредно доволни. Не можеха да си обяснят тази веселост на жена ми, след като бяха разбрали моето положение някога и сега. Когато я доведоха след вечерята казаха, че ги е очаровала с поведението си. А тя на времето беше известна и в дипломатическия свят.

Един журналист пък се беше отбил в сервизната база в Копривщица и беше останал изненадан, че имам дъщеря в Париж, която живее в еристократичния квартал на Париж. Той беше един от редакторите на местен вестник.

Един швейцарец-художник идва в Копривщица и направи няколко табла на старинни къщи. Надел ги е в Швейцария, издал е и книга за Копривщица. И тази книга е заинтересувала изглежда много туристи. Казаха на местните ръководители на музеите да потърсят това издание, но те не проявиха никакъв интерес. А този човек направи голяма пропаганда на нашия град.